

Forfatter: Worm, Jacob

Titel: . - [1968]

Citation: Worm, Jacob: ". - [1968]", i Worm, Jacob: . - [1968], udg. af ERIK SØNDERHOLM , [1968]-1994, s. 215. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-worm01val-shoot-idm140677732586176/facsimile.pdf> (tilgået 27. juli 2024)

Anvendt udgave: . - [1968]

Ophavsret: Udgiver har den fulde ophavsret.

Dog kan værket gengives i det omfang som det følger af ophavsretsretlige undtagelser om citat, kopiering til privat brug mv. Desuden kan der ske kopiering til undervisningsbrug mv. i det omfang som det følger af aftaler indgået med Copydan og tilsvarende institutioner.

Nogle af værkerne i Arkiv for Dansk Litteratur er dog helt fri af ophavsret (public domain), og så kan du bruge værket frit.

Du kan finde hvilke værker fra Arkiv for Dansk Litteratur som er frie i [denne liste](#). Har du spørgsmål til benyttelsen af et værk, kan du kontakte udgiver: [Det Danske Sprog- og Litteraturselskab](#)

giver bøger? Ikke bøger, men børn, efterligninger af forældrene, for at ægget ikke skal være mere lig ægget. Mon de fremstiller den hellige Bibel med lærde kommentarer? Ingenlunde, men de er optaget af iveren efter at lave guld og overvejer vedvarende politik og praktisk kemi. Desuden er de Jeroboam og hans ministre til tjeneste eller meget hårde opkrævere af de kirkelige skatter. Da de er hengivne til mad og søvn, opbygger de fortræffelige maver (gid de var vattersottige), slette vilddyr, dovne maver. De er dog fri for gift, ræk blot hustruen 1000 dukater, og du vil føle, at tilstrækkelig begærlige hænder griber dem. Men det er tid, at vi siger os løs fra disse afgudsbilleder o. s. v.

Thesis XXI.

Lad os nu efter undersøgelsen af biskopperne undersøge rabbinerne i Jeroboams rige, forstanderne for den store synagoge, også kaldet Sandhedrin, brahminerne, druiderne, professorerne, som på stribe er enige med de foran lovpriste biskopper i hele det kaos af laster. Jeg beder jer, af hvilke studier er disse gode mænd optaget? Jeg svarer uden persons anseelse. De holder aldrig årlige disputater, som de jo har straffet med evig ostrakisme og ligesom hurtigvirkende gift har landsforvist til Indiens fjerneste kyster. De forsonner hyppigt de offentlige forelæsninger. De åbner ingen kollegier. De kommer ikke den studerende ungdom til hjælp hverken med råd eller dåd eller nogen indflydelse, men plager omvendt de uheldige borgere med skrækkelige loves afgudsbilleder, som skal tilbedes. De lader ligeledes alle de mest verdslige politikere bag sig med lange parasanger, hvad angår ærgerligheds og havesyges og hovmods opblæsthed og stolthed, så at jeg frygter, at maverne sprænges på disse opblæste hofaber. Efter biskoppernes skik anstrenger de sig ikke med at gøre bøger, men børn (dog undtaget en eller anden mere fornuftig som Rabbi Juda Jakadosch

